

KALENDER VOOR 1872.

(UIT THE SUNDAY SCHOOL WORKMAN.)

Jesus na zijne hemelvaart.

- Jan.
- 7. De verheerlijkte Zaligmaker..... Hand. 2: 32-41.
- 14. De eenwige Middelaar..... Hebr. 4: 11-16.
- 21. De Algenoegzame Heer..... 2 Kor. 12: 1-10.
- 28. De Zoon des Menschen in heerlijkheid..... Openb. 1: 12-20.
- Febr.
- 4. Aan de gemeente te Efeze..... Openb. 2: 1-7.
- 11. Aan de gemeenten te Smyrna en Pergamus..... Openb. 2: 8-17.
- 18. Aan de gemeente te Sardis..... Openb. 3: 1-6.
- 25. Aan de gemeente te Philadelphia. Openb. 3: 7-13.
- Maart.
- 3. Aan de gemeente te Laodicea..... Openb. 3: 14-20.
- 10. De verzegelde Boekrol..... Openb. 5: 1-14.
- 17. Het Lam in het midden des trouws Openb. 7: 9-17.
- 24. Alpha en Omega..... Openb. 22: 10-17.
- 31. Algemeene herhaling.

Eliza en Israel.

- April.
- 7. De mantel van Eliza..... 2 Kon. 2: 9-15.
- 14. Het drinkwater gereinigd..... 2 Kon. 2: 19-25.
- 21. De oliekruid der weduwe..... 2 Kon. 4: 1-7.
- 28. Is het goed met den jongen?..... 2 Kon. 4: 18-26.
- Mei.
- 5. De doode knaap opgewekt..... 2 Kon. 4: 29-37.
- 12. Het gevang Israëlitische meisje. 2 Kon. 5: 1-7.
- 19. De meltsche genezen..... 2 Kon. 5: 8-14.
- 26. Gehazi's misdaad..... 2 Kon. 5: 20-27.
- Junij.
- 2. Eliza's beschermers..... 2 Kon. 6: 8-18.
- 9. De uitredding..... 2 Kon. 7: 1-11.
- 16. Hiskia's gebed..... 2 Kon. 20: 1-11.
- 23. Juda gevankelijk weggevoerd..... 2 Kon. 24: 10-16.
- 30. Terugblik.

Uit de Brieven.

- Juli.
- 7. Vrede met God..... Rom. 5: 1-10.
- 14. De tegenstelling..... Rom. 8: 6-18.
- 21. Het geloof en de werken der wet. Rom. 10: 4-13.
- 28. Het levend offer..... Rom. 12: 1-8.
- Aug.
- 4. Het christenleven..... Rom. 12: 9-21.
- 11. Liefde de vervulling der wet..... Rom. 13: 8-14.
- 18. Verantwoordelijkheid aan God..... Rom. 14: 7-13.
- 25. Helpt elkander..... Rom. 15: 1-7.
- Sept.
- 1. Het kruis..... 1 Kor. 1: 18-25.
- 8. Akkerlieden en Bouwers..... 1 Kor. 3: 6-15.
- 15. De tempel Gods..... 1 Kor. 3: 16-23.
- 22. De liefde de meeste..... 1 Kor. 13: 1-18.
- 29. Overzicht.

Daniël en zijn tijd.

- Oct.
- 6. De ballingen in Babel..... Ps. 137: 1-9.
- 13. Daniël's onthouders verbond..... Dan. 1: 8-17.
- 20. De vertoornde Koning..... Dan. 2: 10-19.
- 27. De uitlegger..... Dan. 2: 27-35.
- Nov.
- 3. De drie jongelingen..... Dan. 3: 13-18.
- 10. De jongelingen in den oven..... Dan. 3: 19-26.
- 17. De verstooten Koning..... Dan. 4: 26-33.
- 24. Het schrift aan den wand..... Dan. 5: 22-31.
- Dec.
- 1. De zamenspanning..... Dan. 6: 4-10.
- 8. In den leeuwenkuil..... Dan. 6: 14-23.
- 15. Gebedsverhooring..... Dan. 9: 16-23.
- 22. De heerlijke opstanding..... Dan. 12: 1-12.
- 29. Herhaling.

De *Sunday-school Workman* is het meest gelezen blad ten behoeve der Zondagschool in Amerika. De kalender van zulk een blad heeft dus eenige betekenis, als de regel, waarnaar in het land der Zondagschool de meeste scholen zich richten. Gewend geworden om voor onze aangeboden Kalenders van de onderwijzers, die wij zoeken te baten, meer aanmerkingen en afkeuring dan bijval te oogsten, zal het ons bevreemden, of de Amerikaanse Kalender, waarvan wij nu ten tweeden male de vertaling opnemen, meer genade zal vinden. Zelve beseffen wij al het moeilijke, niet slechts om allen te voldoen, maar om iets waarlijk algemeen bruikbaar te geven. Misschien waren wij zelve het meest met eigen pogen onvoldaan. Toch wijzen wellicht de Buitenlandsche voorbeelden reeds zonder wooter beter op het zware der taak dan onze redeneringen. Evenwel is er misschien hier ook een lesje voor een goed deel der onderwijzers, als die het werk te licht opnemen. Elke Kalender zal zijne bruikbaarheid bewijzen, als het maar den onderwijzer ernst is zijn onderwijs als eene levenstaak te beschouwen en van Bijbelstudie op grondige wijze werk te maken. Die Kalender is niet te leveren,

welke van den onderwijzer geene studie vordert en tot ezelbrug voor tragsheid en oppervlakkigheid kan strekken. Wanneer men den Heer in deze zaak niet wil dienen, zoo als een getrouwe dienaar zijn koninklijken Meester dient, dan betrede men maar liever den drempel eener Zondagschool niet. Voor Zondagsliefhebberij of ander onedel drijven is de zaak te heilig. Des Heilands: „laat de kinderen tot Mij komen", leve den Zondagschoolonderwijzer steeds in oor en hart. Hoe meer des goeden Meesters woord ons zijne dienstknachten spoorslag en regel is, des te minder zullen wij in eenigen Kalender en des te meer in onszelve de oorzaak zoeken, dat ons onderwijs die belangrijkheid en aantrekkelijkheid mist, welke den Zondag voor de kinderen tot den besten dag en de Zondagschool tot de liefste plaats moeten maken.

C. S. A. v. S.

VOOR DEN ONDERWIJZER.

NOVEMBER. — TWEEDE WEEK.

Daniël en zijne drie vrienden. Dan. 1.

Slechts drie jaren rustte Josia in het graf zijner vaderen, toen reeds Nebukadnezar, koning van Babel, met zijne legerdrommen vóór Jeruzalem verscheen. Hij voerde een deel der vaten van het huis Gods weg en bragt ze naar zijn afgodstempel over. (vers 1, 2). Koning Jozakim, wiens eigen naam Eljakim was (2 Kron. 36: 4), werd in de plaats van zijn broeder Joahaz, die slechts drie maanden regeerde, door den koning van Egypte op den troon van Juda geplaatst, nadat hij het land eene schatting van 100 talenten zilvers en één talent gouds had opgelegd. Acht jaren later voerde Nebukadnezar Jozakim, met twee koperen ketenen gebonden, naar Babel. (2 Kron. 36: 6). Dit was nog niet de laatste wegvoering, de geheele ondergang van Juda's rijk had drie jaren daarna plaats, onder Zedekia. Vers 3 van ons hoofdstuk verplaatst ons op het tijdstip, dat Nebukadnezar het eerst vóór Jeruzalem kwam, en van daar gij z e l a a r s medenam uit de voornaamste jongelieden des rijk, opdat hij van de onderwerping des volks zeker zou wezen. Aspenaz, de overste der kamerlingen, moest ze uitkoeken, en dat wel „uit het koninklijk zaad, uit prinszen, jongelingen, aan welke geen gebrek was, maar schoon van aangezicht, en vernuftig in alle wijsheid, enz. welke bekwaam waren om te staan in des konings paleis." Dus dat zij in het land van Babel groote posten zouden bekleeden was hun vooruitzigt. Ook verlangde de koning nu nog al die wijsheid niet van hen; alleen begeerde hij een uitstekenden sanleg; hij beval n. l. „dat men hen onderwees in de boeken en spraak der Chaldeen." Die boeken der Chaldeen hadden vrij wat in. In natuur- en sterrekunde muntten toen de Babyloniërs uit. Ook de sterrewielarij en droomuitlegging werd daar beoefend, en het samenstellen en lezen van geheimzinnige figuren, half hiëroglifisch letterschrift, werd voor eene groote wetenschap gehouden. (Nog tegenwoordige bewijzen voor de groote sterrekunde der Chaldeen). Met de babylonische prinszen werden nu ook deze joodsche jongelingen opgevoed, en zelfs van des konings tafel gespijzigd (vs. 15). Hun studietijd zou drie jaren zijn. De namen der kinderen van Juda, welke deze eer genoten, waren Daniël (oordeel van God), Hananja (de genade des Heeren), Misael (nederig voor God) en Azarja (zaligheid des Heeren). Schoone namen! „De naam doet niets tot de zaak," toch is hij soms eene profetie. Die namen worden veranderd (vs. 7). Beltsazar (schatmeester), Sadrach (schoon), Mésach (groot getal), Abed-nego (knecht van het vuur). Waarom? Wil de koning hun ook hun vaderland met al wat er bijbehoort doen vergeten? Dit zou niet gelukken. Van vers 8 tot 16 wordt een gesprek en eene profiezing medegedeeld. Daniël „neemt voor in zijn hart zich niet te verontreinigen." Een goed voornemen! Niet alle goede voornemens komen tot daden. Daniël komt oprecht voor zijn voornemen uit. Hij maakt zijn bezwaar aan Melzar den opzigtzer bekend, en verzoekt op diens tegenwerping een proeftijd van 10 dagen. Deze valt goed uit, en het is den joodschen jongelingen vergund „van het gezaide" te eten. Het eten van onreine dieren was den Israëlieten verboden, Lev. 11: 1-32. Het voedsel, dat hun vergund was, lezen wij 1 Sam. 17: 17, 18-25; 18; 2 Sam. 16: 1-17; 28, 29; en dit mochten zij evenmin gebruiken als het van eens heidens tafel kwam, omdat het dan den afgoden was gewijd, zoo als wij onze spijzen vinden door het gebed. Bij deze vier jongelieden vinden wij eene groote mate van zelfverloochening. Hun buik was niet hun God, Fil. 3: 19, niet alleen hunne ziel ook hun lichsamen wenschten zij onbesmet te bewaren. (1 Cor. 6: 19.) Toch is het waar: „dat 'tgeen ten monde ingaat" den mensch niet verontreinigt, maar wat ten monde uitgaat. (Matth. 15: 11, 17.) Ergerois geven in spijs en drank (1 Kor. 8: 13) moet vermeden worden, om der zwakke broeders wil. Nu liepen deze jongelingen ook geen gevaar zich aan den wijn te vergapen, het goed gevolg hunner studie is ten deele ook aan hunne matigheid toe te schrijven. (Efez. 5: 18.) Deze onthouding was bij het viertal geene eigengerechtigheid,

maar gehoorzaamheid aan het Woord des Heeren. (1 Sam. 15: 22.)

Het einde van dit alles kroonde het werk. Vers 18-20 wordt ons verhaald hoe tevreden de koning was over dit viertal; zijne zorg en zijne moeite was niet beschaamd. Niet alle opvoeders zien van hunne pogingen zulk een gewenscht gevolg, maar ook niet alle leerlingen verstaan de kunst van zelfverloochening reeds in hunne jeugd, en velen vergeten het gebed, dat is het halve werk. Het was zeker niet tot schande van den God Israels, dat zijne belijders boven alle heidensehe jongelingen uitmuntten. Zij verheerlijkten God door hun ijver en hunne wijsheid. En wij?

Hoeveel is hier te zeggen van vroege godsvrucht en hare gezegende gevolgen, over een geloof dat de proef durft doorstaan, en niet beschaamd wordt. Ook strekt deze kleine Jongelingsvereniging in het paleis des konings van Babel al de ouden tot voorbeeld. „Zoekt eerst het koningrijk Gods en alle dingen zullen u toegeworpen worden." (Luk. 12: 31.) Zoekt eerst het Koninkrijk Gods, in uw eigen land of in den vreemde; in uw eigen huis of in den omgang met anderen; in uw arbeid of onder uwe nitspanning in gezonde dagen zoowel als op het ziekbed. Gods beloften falen niet! Daarom ook moedig de toekomst tegengegaan en, volgens Matth. 10: 28, niet gevreesd voor hen, die alleen het lichsamen doodden, ook al is een brandende oven in het verschiep, of al is de verzoeking sterk wanneer men zoo als Daniël lange jaren in eere leeft (Vers 21.)

Z.

WETENSWAARDIGE BIJZONDERHEDEN,

FORMULE OM DEN DATUM VAN PASCHEN VOOR IEDER VERLOOPEN OF TOEKOMSTIG JAAR TE VINDEN.

Deel het getal van het opgegeven jaar door 19; en schrijf het getal dat overblijft op. Dit noemen wij *a*. Deel dan het zelfde jaartal door 4, en behoud daarvan weder het overschot, *b*. Deel ten derdenmale het jaartal door 7; het overschot worde *c* genoemd. Neem nu *a* 19 maal en tel er 23 bij, en deel de som door 30. Het getal dat overblijft heete *d*. — Tel dan 2 maal *b*, 4 maal *c*, 6 maal *d* bij een en nog 4 daarenboven, en deel de som door 7. Het overschietende worde *e* genaamd. — Tel eindelijk *d* bij *e* en nog 22 daarbij: dan hebt gij den datum van de maand Maart op welken Paschen valt, of zooveel als het meer dan 31 is, den daarmede overeenkomenden April dag.

Zoeken wij b. v. den Paaschdatum van 1872.

$$\begin{array}{r} 1872 \text{ gedeeld door } 19, \text{ blijft over } 10 = a \\ 1872 \text{ " " } 4, \text{ " " } 0 = b \\ 1872 \text{ " " } 7, \text{ " " } 3 = c \end{array}$$

$$(a =) 10 \times 19 = 190 + 23 = 213 \text{ gedeeld door } 30, \text{ blijft over } 3 = d.$$

$$\begin{array}{r} b = 0 \times 2 = 0 \\ c = 3 \times 4 = 12 \\ d = 3 \times 6 = 18 \\ \quad \quad \quad + 4 \\ \hline \quad \quad \quad 34 \end{array}$$

of wel:

$$[2 \times (b = 0)] + [4 \times (c = 3)] + [6 \times (d = 3)] + 4 = 34 \text{ gedeeld door } 7 \text{ rest } 6 = e.$$

$$(e = 6) + (d = 3) + 22 = 31.$$

Alzoo valt Paschen in 1872 op 31 Maart.

Of zoeken wij den Paaschdatum nog van 1871.

$$\begin{array}{r} 1871 \text{ gedeeld door } 19, \text{ rest } 9 = a \\ 1871 \text{ " " } 4, \text{ " } 3 = b \\ 1871 \text{ " " } 7, \text{ " } 2 = c \end{array}$$

$$(a =) 9 \times 19 = 171 + 23 = 194 \text{ gedeeld door } 30, \text{ rest } 14 = d.$$

$$\begin{array}{r} 2 \times b \text{ of } 2 \times 3 = 6 \\ 4 \times c \text{ of } 4 \times 2 = 8 \\ 6 \times d \text{ of } 6 \times 14 = 84 \\ \quad \quad \quad + 2 \\ \hline \quad \quad \quad 102 \end{array}$$

$$\text{gedeeld door } 7 \text{ rest } 4 = e$$

$$\begin{array}{r} e = 4 \\ d = 14 \\ \quad \quad \quad + 22 \\ \hline \quad \quad \quad 40. \end{array}$$

Dat is de 40^e dag van Maart of na 31 Maart de 9^e April.

T. M. L.

VOOR DEN ONDERWIJZER.

DECEMBER. — TWEEDE WEEK.

Aankondiging van Jezus geboorte. Luk. 1: 26—38.

Leeren Luk. 1: 38a.

Zingen Gez. 228: 2 en Pa. 118: 13.

De engel Gabriel — gij weet dat de engelen tot diepst uitgezonden worden dergenen, die de zaligheid beërven — was gekomen bij Zacharias en had hem de heerlijke belofte eens zoons gegeven.

Ongelooftig had de priester het engelenwoord, dat Gods woord was, aangehoord; de straf was noodig geworden en had het lid, waardoor gezondigd was, de tong getroffen. Sprakeloos werd Zacharias tot op den tijd der vervulling — onze zonde vernietigt Gods belofte niet; doch ons ongelooft wordt bestraft of gestraft. Wij wendde de oogen af van Zacharias die zeker veel heeft nagedacht tusschen de belofte en de uitkomst — en wij geven al onze aandacht aan Maria, die even als Zacharias met een gezigt van een Engel werd verwardigd.

Maria woonde in de kleine stad Nazareth¹⁾. Zij bekleedde eene nederige plaats in de maatschappij. Het is opmerkelijk, dat de eenvoudigen het meest geestelijke ontmoetingen hebben; niet zij uitsluitend, o neen, Abraham was een aanzienlijk man, en God de Heer gaf hem veel heerlijks te ondervinden; maar het blijft toch waar dat de herders, Maria, de vrouwen bij het graf, aan wie allen engelen verschenen, ons toonen hoe de kleinen, de eenvoudigen, in één woord, zij die door de wereld de minderen genoemd worden, door God werden begunstigd en het ook van hen geldt: vele laatsten zullen de eersten zijn.

Men heeft zich van Maria vele, ja te vele voorstellingen gemaakt. Wij meenen dat wie geloof, digt bij de Heilige Schrift, het eerste voorwerp zijns geloofs moet blijven, en de soberheid dezer Schrift dermate moet eerbiedigen, dat hij zich wel wacht die met de eigen fantasie aan te vullen. Zoo is het ook met Maria. Van koninklijke bloeds, (zij en Jozef haar aanstaande man waren uit het geslacht van David) was zij, op welke wijs weten wij niet, in andere nederiger omstandigheden gekomen. 2 Sam. 7: 12 vv. Alles schijnt ons dat te geven, dat niets bijzonders Maria kenmerkte als dit ééne — voorwaar iets zeldzaams en bijzonders, de stille geest, die kostelijk is voor God.

In die dagen meende men, dat het zien van een engel het teeken was van een spoedig sterven; daarom vinden wij telkens bij engelen toespraken een bemoedigenden aanhef. Wees gegroet, spreekt Gabriel, gij begenadigde. De Roomschen schrijven in plaats hiervan: vol van gratie. Schijnbaar hetzelfde, en toch hoe verschillend! Zondaars worden begenadigd, doch geveene genade, terwijl Hij alleen dit kan die God van God is, op wiens heilige lippen genade is uitgestort. Mark. 3: 35; Luk. 11: 27.

De Heer is met u, gij zijt gezegend onder de vrouwen. Dus ook weder zegen ontvangende, niet gevende. Wil rust bij geestelijke wezens het geheim, om de grootste dingen als eenvoudig, wij zonden zeggen als natuurlijk voor te stellen.

Maria ontroerde, maar niet uit onstuimigen schrik; de vrome kan overleggen ook bij de grootste ontroering; dit deed zij, maar de engel ging voort, verbood de vrees, ja maakte die onmogelijk, door te spreken van de genade Gods. Daarop volgt de voorspelling van het heilgeheim, de geboorte des Heeren, waarbij wij schrijven hetgeen iemand eens zette onder het kruis:

Met begrijpen zal 't niet gaan,
Grijp het onbegrepen aan. 2)

Er wordt dezer dagen veel over dit mysterie gesproken. Door den een wordt de Godheid, door den ander de menscheit meer bepaald op den voorgrond gezet, terwijl het in de bespreking der diepten Gods veiliger en in ons ook betamender is, niet te scheiden wat God heeft vereenigd: Godheid en menscheit in Christus den Heer.

De Engel gaat voort en voorspelt wat dit kind, Zoon van God en van Maria, zijn zal; de naam echter, dien Maria Hem moet geven, is Jezus — omdat, voegt Mattheüs er bij, Hij zijn volk zalig zal maken van hunne zonde. Hoe zinrijk dat die naam gekozen wordt! daarin ligt de zekerheid voor Maria, dat zij niet alleen moeder eeer van dien Zoon zal genieten, maar dat zijne geboorte voor anderen, voor velen, voor zijn volk iets zaligmakends zijn zal.

Een eeuwig koninkrijk zal Hij ontvangen; hierin vervulling der profetie. Men kan niet gheoog op de voorspellingen hierbij wijzen; dezelve doen van buiten leeren; het kindergemoed wat die groote waarheid, dat de geboorte van een gewoon kind als hij zelf, nooit te voren is besproken of aangekondigd — maar dat ook in die voorspellingen tot in de kleinste bijzonderheden iets groots,

¹⁾ Nazareth: Zie vorige jaargang Familiekkring.

²⁾ 1 Tim. 3: 16.

iets éénigs ligt. (Dan. 7: 14, 27; Hebr. 10: 37; Jer. 30: 9.)

De reinheid der aanstaande Moedermaagd spreekt zich waardig uit in het 35ste vers; op deze uiting van zuiveren eenvoud volgt de toezegging van eene bovensarische kracht, de belofte des Heiligen Geestes. Als wilde de engel de gewisheid van het wonder staven, zoo deelt Hij mede wat met Elisabeth is geschied, en viandt uitleg en vastheid in de almacht van God zijnen Zender.

Zalig zijn de reinen van harte, want zij zullen God zien. Dat gevoelen wij bij het antwoord der maagd: Zie de dienstmaagd des Heeren. Niet haar verstand was begenadigd, maar haar hart met Gods wil vereenigd; daarom kon zij daarbij voegen: Mij geschiedde naar uw woord.

Mogt dit onze keuze en dan ook onze leuze worden: Mij geschiedde naar uw woord.

Menigmaal vragen wij: hoe zal dit zijn? als de stormen opsteken rondom ons, zoowel als de donkere wolken van bezwaren of tegenspoeden, of zorgen of onzekerheden ons uitzicht bedekken. Die vraag is natuurlijk, maar moet door het geloof met deze zekerheid verbonden worden: ik ben de dienstknecht des Heeren; hem die waarlijk des Heeren is wordt alles goed. God wederstaat de hooftvaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade.

V R A G E N.

Wat was er met Zacharias geschied?
Tot wien werd Gabriel verder gezonden?
Wat weten wij van Maria?
Hoe veranderden de Roomschen de groetenis van den engel?
Wat bezat Maria?
Wat deed een gezigt van een engel voorzien?
Welken naam moest Maria aan haar wonderkind geven?
Welke profetiën zijn er gesproken, die op de komst van Jezus den Heer doelen?
Wordt de geboorte van een gewoon kind ooit op zulk eene wijs voorzegt?
Wat is bij God mogelijk?
Hoe wordt men een dienstknecht des Heeren?
Wien werken alle dingen mede ten goede?
Wien geeft God genade?
Vers 38. — Maria's geloof, ongevraagd ondersteund.

DE WAARHEID UIT DE MOND DER KINDEREN.

(Vervolg van blz. 164.)

Stil, mijn jongen! zeide de moeder, en zij dacht er aan hoe zij heden morgen bij het ontbijt onangename woorden met haar man had gehad, zoodat hij boos de deur uitgelopen was, hetgeen nog al meer gebeurde.

De kleine Pieter wachtte een poosje; toen vervolgde hij weer:

Daar wil de goede God niet zijn,
Daar spwt de slang haar boos venijn.

Ach ja! dat is waar! zuchtte zij. De Heere God is in ons huis niet, maar de duivel heeft er alles te zeggen. Nu weet ik wat ons ontbreekt.

Dus menschenkind! o menschenkind!

Vervolgde Pieter verder, terwijl hij met zijn groot blaauw oog zijne weenende moeder aanzag, en daarbij; even als de heer hem geleerd had, zijn vingertje waarschuwend ophief.

Dat was voor de moeder te veel. Zij barstte in tranen uit. Nu vergat Pieter zijn versje, vloog haar om den hals, en vroeg haar wat haar scheelde, en of zij pijn had.

Ja, lieve! antwoordde de moeder, moeder heeft pijn, omdat zij geen bijbel in huis heeft.

O, dan moet moeder er maar gauw een koopen, hermann Pieter.

Wilt gij niet ten verderve gaan,
Schaaf u met spoed een bijbel aan.

Ja, beste, zoodra vader 't huis komt, zal ik er met hem over spreken. Een bijbel moeten wij hebben, het ga hoe het ga.

Nu ging Pieter wat spelen in den tuin; maar zijne moeder sloot de oogen, boog zich voorover en zond een hartelijk gebed tot God omhoog. Zóó had zij, sedert zij het ouderlijk huis verlaten had, nog niet gebeden.

Straks kwam haar man te huis, koel, knorrig en onvriendelijk. Zij liep hem te gemoet, sloeg een arm om zijn hals en kustte hem.

De vader van Pieter was als uit de lucht gevallen. Dat was sedert jaren niet gebeurd. Verwonderd keek hij zijne vrouw aan, en de verwondering steeg ten top, toen hij tranen in hare oogen zag. Zij vertelde hem nu alles, en liet hem Pieters prentje zien.

Wij moeten ons leven veranderen, zeide zij. God moet

weer in ons huis wonen. Wilt gij mij een bijbel koopen?

Och ja, antwoordde hij, maar op een toon die niet zo gul en gewillig was, als zij wel gewenscht had. Hij had in zijne jeugd niet veel van den bijbel geweten, en wist ook niet, welk eene verandering er in een huis — en wel vooral in een hart ontstaat, waar dat boek binnentreedt. Het duurde zelfs eenige dagen eer hij een bijbel koocht, en hij zou hem misschien nooit gekocht hebben, zoo zijne vrouw er hem niet dagelijks toe gedrongen had. Eindelijk was het boek er, en nu hield de vrouw niet op, totdat hij er elken morgen een hoofdstuk uit voorlas. En dit bleef niet ongezegd. Het Woord Gods keerde hier niet ledig weder, maar dreef de slang uit hart en huis, om er voor den Heer eene wijde deur te openen, waardoor Hij als Koning der eere binnentrok.

WETENSWAARDIGE BIJZONDERHEDEN.

Petroleum-bronnen. — Het zal nu ruim twaalf jaren geleden zijn dat in den staat Pensylvanië, in N.-Amerika, de eerste groote petroleum-bronnen ontdekt en geëxploiteerd werden: de eerste petroleum-ader vond men namelijk op 28 Augustus 1859. Het was juist het tijdstip waarop het land en de wereld het 't meest noodig hadden. De bron leverde op eene diepte van nagenoeg 60 voet 400 gallon olie per dag. Van dien tijd af nam de handel in dit produkt meer en meer toe, tot hij de wilde speculatie-korts van 1863 en 1864 bereikte. Vermogens werden in die jaren op één dag gewonnen en verloren; duizenden gallons olie werden verkrist; honderdduizenden voor minder verkocht dan ze gekost hadden. Sedert de dagen van Law had men nooit iets dergelijks gezien. Vele werklieden besteedden al hunne spaarpenningen om eene machine te koopen en land te pachten waarop zij dagen, wekelang arbeiden zonder iets te vinden. Men zou boekdeelen kunnen vullen met de geschiedenis van de petroleum.

Tegenwoordig is het aantal bronnen ontzaggelijk; op 1 Januarij 1869 waren er in Pensylvanië 1186 met eene opbrengst van gemiddeld 11½ vat elk per dag. Ook in Canada, Ohio en West-Virginia zijn er vele. In het geheel zal de petroleum-opbrengst niet veel minder dan 18000 vat van 40 gallon per dag bedragen. De prijs heeft afgesweld van 20 Amer. cents (f 0.50) tot 10 shill. (f 6.-) per vat.

In de petroleumstreken — ieder zal zich dit nog wel herinneren — hebben vaak ontzaggelijke branden plaats gehad. Thans hebben er de onogelijke hutten plaats gemaakt voor groote steenen gebouwen. Eene dergelijke verandering wat soliditeit betreft kan men zeggen dat in den petroleumhandel heeft plaats gegrepen; deze heeft niets meer van die overdreven speculationrecht, maar behoort thans onder de degelijke handelszaken, die niet overtreft dan ook elk ander artikel, met uitzondering van katoen.

Men heeft zich vaak ongerust gemaakt over het uitgeput raken der bronnen; een feit is het dat sommige bronnen die vroeger krachtig opwelden, thans opeggompt moeten worden en veel minder opbrengen. Als een middel om ze beter te doen vloeijen gebruikt men wel glycerine die men doet ontploffen. Men meent dat de lucht die in de aders dringt, de olie minder vloeibaar maakt en zoodoende het uitstroomen belet.

De hoofdplaats van de oliestreek is Titusville, een net, levendig plaatsje, met 10,000 inwoners en drie spoorwegenlijnen.

De fransche oorlogskontributie. — Iemand heeft de volgende berekening gemaakt.

De 5 miljarden francs, berekend tegen 47½ cent, belopen 2,375 miljoen gulden.

Om zooveel gulden te tellen, zou men, er 50 in eene minuut tellende, op een dag van 16 uren f 48,000 en alle dagen tellende, ruim 135 jaar daarvoor noodig hebben.

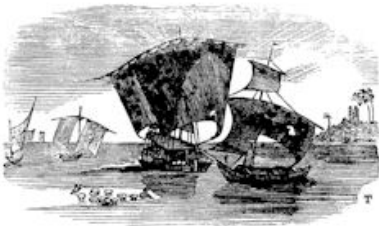
Om die som aan enkele gulden per spoor te vervoeren zou men noodig hebben 132 treinen van 30 wagons, het draagvermogen van één wagon op 6000 kilo gerekend; immers daar één gulden een decagram (ned. lood) weegt, wegen al deze gulden 23,750,000 kilo.

De oppervlakte die de 2,375 miljoen gulden beslaan, is ook verbaasd groot. Een gulden heeft 28 millimeter (streef) middellijn; als men nu 5 gulden in de lengte en 5 in de breedte legt dan beslaan die 25 gulden 196 vierk. centimeter (duimen). Al die gulden beslaan dus eene oppervlakte van 18,620 miljoen centimeter of 186 hectaren (vierk. roeden) ruim.

Om die te bergen heeft men, wijl een gulden 2 millimeter (streef) dikte heeft, voor elke 250 gulden 392 kubieke centimeter (duim), en dus voor al die gulden 3724 kub. meter noodig. In 6 lokalen elk van 20 meter lang, 6 breed en 5 hoog, dus van 600 kub. meter inhoud, zou men ze geheel volgestapeld nog niet kunnen bergen.

Op eene rij gelegd maken de 2,375 miljoen gulden eene lengte uit van 66½ miljoen meter, d. i. ruim 1½ maal de omtrek der aarde, die immers op 40 miljoen meter berekend wordt.

DE OOST-INDISCHE ROOVERSPRAAUW.

Een zeeofficier, over de roovers in Indië sprekende, verhaalde het volgende:

Gevaarlijk is de ontmoeting van inlandse zeerovers, die met eene menigte snelzeliende praauwen, stoutmoedig de kleine inlandse koopvaarders, ook wel een chinese wankang of kleine jonk, of een klein europeesch vaartuig aantasten en doorgaan, wanneer zij het overmeesteren, de personen die aan boord zijn, verradelijk om het leven brengen.

En nu maar ééne vraag: Zoudt ge niet liever een zendingsschip op de kusten onzer Oost-Indische eilanden zien, dan oorlogschepen of rooverspraauwen?

T. M. L.

GEBEDSVERHOORING.

Het was op het Kerstfeest van het jaar 1844, toen in de volkrijke fabriekstad Elberfeld een vroom werkman tot zijn fabriekheer kwam, en hem verzocht hem drie daalders te leenen, omdat hij voor het feest nog noodwendig eenige zaken koopen moest. Maar de heer gaf hem spottend ten antwoord: „Laat het u door wien God geven, dien gij altoos zoo zeer vertrouwt." Ernstig antwoordde de arbeider: „Ja, die zal mij dit ook geven." Nauwelijks was de arbeider heengegaan, toen de heer dacht: „Ik had hem toch maar moeten geven;" maar de arbeider was weg, en droeg onderweg de zaak op aan zijn getrouwen Heiland, aan Hem die barmhartig is en gaarne helpt.

Dien avond zat hij met de zijnen in de armelijke kamer en klaagde over zijnen nood. Toen hoorden zij op eens een geschreeuw van baldadige jongens op de straat, en in hetzelfde oogenblik reeds rinkelden eenige vensterruiten in de kamer, want daar door werd eene groote doode raaf binnengeworpen. Klagend riep zijne vrouw: „Moet ons in onzen nood dit nog overkomen!" Toen zij dit zeide, wilde zij de raaf weder door het venster wegwerpen, doch de man bemerkte, dat de raaf een buitengewoon dikke hals had; hij nam haar in zijne hand, voelde aan den dikken krop, en bemerkte dat deze zeer hard was. Dit bewoog hem den hals open te snijden, en een gouden keten blonk hem tegen. Verwonderd zeide hij tot de zijnen: „Ziet, hier zendt God ons hulp!" Hij nam den keten en bragt hem bij een goudsmid, die hem drie daalders daarop leende, totdat misschien de regtmatige bezitter mogt komen.

Na de feestdagen kwam de werkman weder op de fabriek, en de heer vroegde hem of hij het geld gekregen had? „Ja," antwoordde de op God vertrouwende man, „God heeft het mij gegeven." Nu vertelde hij het verhaal met de raaf. De heer stond verbaasd en zeide: „De raaf is van mij, en de keten van mijne vrouw, die haar sedert de raaf stierf gemist heeft; zeker heeft de raaf den keten willen inslikken en is gestikt." De keten werd ingeruild, de vrouw herkende haar eigendom, terwijl des arbeiders loon verhoogd en hem de drie daalders geschonken werden. Hij had met David nu aanleiding om uit te roepen: „Erkent toch dat de Heere zijne heiligen wonderlijk leidt. De Heere hoort als ik Hem aanroep." (Ps. 4:4, volgens Luther.)

Bezit gij waarlijk wijsheid, dan zult gij zoo nederig zijn, dat gij u zelve voor dwaas houdt en een ander daarentegen uitnemender dan u zelve. Dit wordt echter niet op één dag geleerd. Is uw verstand waanwijsheid, dan zult gij juist het tegengestelde in u bespeuren.

S.

ANTWOORD OP EENE GEWONE VRAAG.

Bijna iedereen vraagt, waarom de menigte van lastige dieren goed is; tot welk nut zijn al die vliegjes, die ons dag en nacht kwellen? Wat zonden wij verliezen, indien het geslacht der rupsen, der meikevers, der sprinkhanen, die onze velden vernielen, was uitgeroeid? Zulke vragen, die eene menigte menschen billijk toeschijnen, gaan zeer ver. Want men kan ook vragen, waarom de beeren, de tijgers en de leeuwen, in een woord, waarom al de dieren, die den mensch en der kuddo schadelijk, en die evenwel ontwijfelbaar schepselen Gods zijn, geschapen zijn? Vervolgens zou men ook kunnen vragen, waartoe de koude en de hitte, als zij buitengewoon zijn? Waarom ééne vorst de hoop van een jaar wegneemt? Waarom een hagel de vruchten onverwert? Waarom eene overstroming de velden verwoest?

Men moet voor dit alles tot eene Voorzienigheid, meesters van alles en die van alles gebruik maakt, opklommen. Het voedsel van de vogels zijn de vliegen en de insecten; neem hun voedsel weg en zij sterven. Deze dieren, die wij veroordeelen, omdat zij lastig zijn, zijn bestemd ons lastig te vallen en ons te doen herinneren, hoe gering wij zijn, en dat onze rust door een vliegje kan gestoord worden.

God waarschuwt ons door deze kleine kastijdingen, om andere door onze zonden vergroot en zijner regtvaardigheid waardig, te ontwijken. Hij wil ons vernederen door ons te onderwijzen, en tegen onzen hoogmoed niets anders dan de zwakste schepselen gebruiken. Wij leven in deze wereld gelijk de kinderen, voor wie de kinderlijke straffen dienstig zijn; op eene andere plaats zullen het andere straffen zijn. Wij redeneren zeer slecht, wanneer wij verlangen, dat alles tot ons genoege strekke, en niets tot onze opvoeding en tot onze kastijding.

Wij moeten dus onszelven hervormen, en niet de oegmerken Gods, die altijd even wijs en even regtvaardig zijn, aan welke niets te ontnemen en niets bij te voegen is, hoewel ons zwak verstaat het doel niet kan bevatten. Alles wat Hij gedaan heeft, is te zijner tijd goed. Men kan de wonderen Gods niet verminderen, noch aan dezelve iets bijvoegen; zij zijn onbegrijpelijk.

P.

WETENSWAARDIGE BIJZONDERHEDEN

De spoorwegbrug over het Hollandsch Diep. — De lengte dier thans voltooide brug is niet minder dan 2536 meter, meer dan een half uur gaans. De beide oevers van den arm der Maas zijn met elkander verbonden, deels door middel van eene vaste, deels door middel van eene draaijende brug. Het eerste gedeelte, de vaste brug, heeft 14 openingen ieder van 100 meter. Langs den zuiden kant is eene dubbele gierbrug (pont volant) gemaakt met 2 openingen van 16 meter breedte. Het paalwerk der vaste brug bestaat uit 2 rijen, elk van 15 pijlers. De schoot van de brug is geheel van ijzer. Ieder gedeelte van het eene bruggehoofd tot aan het andere, is 12 meter breed en weegt 450,000 kilogrammen, de geheele constructie weegt 6,880,000 kilogrammen. De stukken voor het aanleggen der bogen zijn te Amsterdam vervaardigd. Hunne zamenvoeging heeft plaats gehad te Willemsdorp, het uiteinde der brug langs den kant van Rotterdam. De plaatsing der reusschtige brugbogen werd gedaan door middel van twee overgrootte pontons, welke door vier stoomboten ter plaatse gelept werden. Om ze op de brughoofden te plaatsen maakte men gebruik van den vloed.

De doorgraving van den Mont-Cenis heeft aan een bijna vergeten onderaardschen weg weder eene algemeene bekendheid gegeven. Ruim 300 jaar geleden werd de brug Viso (Mont Visilus), aan welks voet de rivier de Po ontspringt, doorgegraven. In dezen berg, die ruim 12,500 voet hoog is, bevindt zich de tunnel 2800 el boven het oppervlak der zee. Bijna 2200 el loopt deze tunnel door eene harde rotsmassa. Het werk werd omstreeks het jaar 1427 aangevangen, op last van Lodewijk I, markies van Salaces; er is echter niets bekend van de kosten of van den tijd, die er aan zijn besteed.

Verzameld door T. M. L.

KERSTLIED.

Bereid den Heer een effen baan,
Wordt bergen vlak; valleijen rijst:
Uw Vorst, dien eens de wereld prijst,
Der vaders licht en hoop spoedt aan.
't Is Davids Heer en Davids Zoon!
Genade en waarheid zijn zijn kroon;
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

Maak Salems kroost, uw poorten breed,
Blijf, Abrams naam en voorbeeld waard,
Als keurvolk om uw Vorst geschaard;
Zie, volk bij volk rukt aan, gereed,
Opdat het eer dan gij zich buig,
En tot uws Konings eer getuig:
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

Hij komt, maar van geen legermagt,
Maar van geen wereldglans omringd,
En toch alleen zijn oogblik dwingt
Der zeen trots, der stormen kraecht.
De hoogmoed beeft, de boosheid zwicht
Voor 't magtwoord van zijn Godsgerigt;
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

Heeft ook U de aarde een kruis bereid,
Haar zonden droegt Gij op dat hout,
En kocht, voor zilver niet of goud,
Maar voor uw bloed haar zaligheid.
Uw lijdensweg werd ons gewin,
Dies juicht uw volk met heiligen zin:
Wees ons gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

De glans van Sion is vergaan,
Geen lofied klinkt meer in haar wal,
Haar naam tot schand, haar kroost ten val,
Heeft zij den Christus Gods weérstaan.
Zij viel, maar eeuwig heerscht Gods Zoon,
En klinkt, als lofsalm voor zijn troon,
Ons: Wees gezegend, wees geloofd,
Van God gekomen Heer en Hoofd.

C. S. A. v. S.

OUDEJAARSAVOND.

Komt, Christen! eer wij verder treden,
Nog eenmaal 't oog ten hemel heen,
En smelte in lofzang en gebeden
Ons aller hart en stem ineen,
Zoo klimme tot Gods hemelhof
Een laatste lied van dank en lof.

Keerde iemand herwaarts ook niet weder,
Wij blijven een door broederband;
Want Jezus wierp den vijand neder
En ging ons voor in 't Vaderland.
Daar waar geen rouwe woont of pijn,
Zal zalig ons het weérzien zijn.

Welaan dan gaan wij moedig verder,
Hoe snelgewiekt de jaren vliên.
't Geloovig hart mag steeds zijn berder
Als helper zich ter zijde zien;
Hij rigt ons pad, Hij kent zijn tijd,
Hem onze kracht, ons hart gewijd.

Hoor, Vader! onze smeekgebeden,
Neem aan ons staandend lofgeklank;
Bij ons vertrouwend voorwaarts treden
Lost elk gevoel zich op in dank.
't Ga al voorbij: — Gij blijft en waakt,
Gij, die uw kinderen zalig maakt.

C. S. A. v. S.